

آينه

ایران

ازفوجی تاداموند

● مرتضی رحمانی موجد، سفیر ایران در ژاپن؛ اصول سیاست خارجی جمهوری اسلامی ایران با ژاپن در زمینه‌های مختلف به هم نزدیک است. دو کشور در بخش ایجاد توازن قدرت در میان بازیگران منطقه‌ای، برقراری صلح، ثبات و امنیت در خاورمیانه شرق آسیا، حاکمیت قانون، توجه و احترام به حقوق مردم و ارزش‌های انسانی و امنیت ملی دریاها و قوانین دریانوردی، عدم دخالت در امور داخلی دیگر کشورها و تلاش برای تولید و عدم اشاعه سلاح‌های کشتار جمعی و هسته‌ای اشتراک نظر دارند و این اشتراکات بستر مناسبی برای افزایش همکاری‌ها بین تهران و توکیو را در عرصه‌های مختلف جهانی فراهم آورده است و ژاپن می‌تواند شریک مهمی در سیاست خارجی ایران محسوب شود. حمایت ژاپن از توافق سازنده و صلح‌آمیز برجام و گفت‌وگو و مشورت‌های نزدیک در موضوعات بین‌المللی و منطقه‌ای یکی از شاخص‌های مهم در روابط کنونی دو کشور است. لازم می‌دانم در همین رابطه به هشت بار دیدار سران دو کشور طی پنج سال گذشته در حاشیه اجلاس بین‌المللی اشیاع شرق آسیا که در همین راستا سفر جناب آقای دکتر لارچانی، رئیس محترم مجلس شورای اسلامی، در بهمن ۱۳۹۷ و دیدارهای متعدد جناب آقای دکتر طریف، وزیر محترم امور خارجه که آخرین‌بار در خردادماه سال ۱۳۹۸ به ژاپن صورت پذیرفت، کارنامه درخشان در بخش مناسبات سیاسی و پارلمانی دو کشور را نشان می‌دهد. این‌جانب رجا، واثق دارم دو ملت ایران و ژاپن و جامعه جهانی به‌زودی شاهد دستاوردهای این سفر مهم و تاریخی خواهند بود و نتایج مذاکرات مقامات عالی‌رتبه دو کشور چراغ فروزانی در مسیر همکاری دو و چندجانبه در بخش‌های گوناگون روشن خواهد کرد.

اعتبار

اهمیت سفرهمان ویژه

● **علیرضا سلطانی؛** باید اذعان کرد که سفر نخست‌وزیر ژاپن به تهران سفری عادی تلقی نمی‌شود، چه اینکه این سفر، اولین سفر یک هیئت ژاپنی در این سطح به ایران پس از انقلاب است. نخست‌وزیر ژاپن قطعاً با هدف و برنامه مشخص و فوری به ایران سفر می‌کند؛ بنابراین نباید این سفر را به سفری عادی تقلیل داد. در تدارک این سفر البته نباید تحرکات سیاسی اخیر وزارت خارجه را نادیده گرفت که پس از ماه‌ها انفعال، دیپلماسی فعالی را در پیش گرفته است. با وجود این برخی در ایران از زمان علنی‌شدن سفر نخست‌وزیر ژاپن به ایران، تلاش دارند این سفر را عادی تلقی کند. به‌طور طبیعی این گروه نمی‌خواهند نسبت به ایجاد گشایشی در بن‌بست سیاسی ایران و آمریکا با واسطه ژاپن و دیگر کشورها حساسی باز کنند؛ بنابراین از ابتدا، مینا را نداشتن برنامه‌ای برای بهره‌گیری از این سفر جهت خروج از شرایط سخت سیاسی کنونی گذاشته‌اند.

کیمان

مذاکره با آمریکا اگر حماقت نباشد، خیانت است

● ما نه خواهان جنگیم و نه با مذاکره مخالفیم. می‌گوییم مذاکره‌کردن اصولی دارد و با هرکسی و تحت هر شرایطی نباید مذاکره کرد. یک عکس یادگاری با یکی از مقامات جمهوری اسلامی ایران در چنین شرایطی، یعنی هدیه یک پیروزی بزرگ به ترامپ، یعنی دادن یک برگ برنده برای موجود پلیدی مثل ترامپ برای پیروزی در دور دوم انتخابات ریاست‌جمهوری. برای افراد خوشبختی‌های مثل ترامپ، صرف یک دست‌دادن با یکی از مقامات جمهوری اسلامی ایران، یعنی پیروزی. راحل اینها نیست. راحل را بارها گفته‌ایم. تغییر نقشه راه و توجه به ظرفیت‌های عظیم داخلی و منطقه‌ای و اعتماد به توانایی جوانان کشور. مرکز پژوهش‌های مجلس می‌گوید، با تحقیقات مفصلی که صورت گرفته به این نتیجه رسیده که می‌توان کشور را بدون نفت اداره کرد. این یعنی یکی از آن ظرفیت‌های برزمین‌مانده و اختیاراتی که داریم، اما حوصله استفاده از آن را نداریم. چون معتقدیم باید یک نفر از خارج بیاید و اوضاع را در کشور درست کند. دولت به‌جای گیرداندن به زمین و زمان و قانون اساسی و اختیارات و پنهان‌های الکی، از این کرختی حاصل از هوشاندن برجام خارج و با یک پا علی شروع کند و نشان دهد حس رهاشدگی که در مدیریت کشور لمس می‌شود، اشتباه است!

ایست؛ غلامحسین اسماعیلی، سخنگوی قوه قضائیه، درباره نحوه رسیدگی به اموال مسئولان قضائی طبق آیین‌نامه قانون رسیدگی به اموال مسئولان توضیح داد: در قانون، شفافیت لازم در این راستا است و مشخص شده که همه مقامات مشمول اصل ۱۴۲ قانون رسیدگی به اموال مسئولان و کارگزاران نظام، باید اموال خود را به اداره کل و قوه قضائیه اعلام کنند؛ ولی رئیس قوه قضائیه باید در آغاز دوره مسئولیت و پایان دوره مسئولیت، صورت جامع اموال و دارایی خود، همسر و فرزندان را به مرجعی که مقام معظم رهبری تعیین خواهند کرد، اعلام کند و هم‌زمان با اجرائی‌شدن این آیین‌نامه، قطعا از ناحیه مقام معظم رهبری هم مرجعی که باید رئیس قوه قضائیه اموالش را اعلام کند، مشخص خواهد شد و این‌گونه نیست که خود رئیس قوه قضائیه و زیرمجموعه او بخواهند درباره اموالش بررسی و ثبت و ضبطی داشته باشند.

سخنگوی قوه قضائیه همچنین درباره اینکه چه اشخاصی مشمول این قانون شده‌اند، بیان کرد: قانون افراد را اسم برده و احصا کرده است. نمایندگان مجلس خبرگان رهبری، اعضای مجمع تشخیص مصلحت نظام، مقامات منصوب از ناحیه مقام معظم رهبری در هر رده‌ای که باشند، اعضای شورای نگهبان، نمایندگان مجلس شورای اسلامی، رئیس مجلس، رؤسای دفاتر قوای سه‌گانه، معاونان رئیس قوه قضائیه، رؤسای سازمان‌های وابسته به قوه قضائیه و معاونان و مدیران کل آنها، دادستان کل کشور، رئیس دیوان عالی کشور، رئیس دیوان عدالت اداری، رؤسای کل دادگستری‌ها و در واقع همه دارندگان پایه قضائی شامل این قانون است. او در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه آیا خدوتان نیز مشمول این قانون خواهید بود، گفت: بله، بنده در زمره مقاماتی هستم که باید در راستای اجرای

قانون، اموال خود، همسر و فرزندانم را اعلام کنم. سخنگوی قوه قضائیه در پاسخ به این پرسش که آیا به‌عنوان کسی که مشمول این قانون می‌شوید مشکلی با آن ندارید که اسماعیلی گفت: اصلا و ابدا؛ بلکه این قانون را به نفع خودم می‌دانم؛ به دلیل اینکه قرار ما در نظام جمهوری اسلامی ایران خدمت صادقانه و پاک‌دستی است و اعلام آنچه از اموال و دارایی‌ها به صورت حلال و از طریق مشروع کسب شده، به مرجعی که در قانون پیش‌بینی شده است، برای بنده و امثال بنده به‌هیچ‌عنوان ناگوار نخواهد بود.

او تصریح کرد: فرماندهان و مسئولان نیروهای مسلح را در چه سرتیپ تمام و بالاتر و هم‌ترازان آنها به‌علاوه تمام رؤسای کلانتری‌ها در سراسر کشور، همه شهرداران کلان‌شهرها و مناطق، اعضای شوراهای اسلامی شهرهای کوچک و بزرگ، رؤسای کمراکات کشور، ذی‌حسابان و میزان اداره مالیات به لحاظ اینکه ارتباط مالی با جامعه دارند و بیم این می‌رود که اگر خدای نکرده از پاک‌دستی لازم برخوردار نباشند و زمینه آلودگی برای اینها ممکن است فراهم باشد، در زمره مقاماتی شمرده شده‌اند که باید در آغاز و پایان دوره مسئولیت، صورت اموال و دارایی‌های خود را از طریق این سامانه به قوه قضائیه اعلام کنند.

اسماعیلی در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه آیا سازوکار طراحی‌شده می‌تواند کارآمد باشد و نیروی لازم رسیدگی‌کننده وجود دارد، ادامه داد: دنیا امروز دنیای بهره‌گیری از فناوری‌های نوین است و خیلی از این امور و ثبت و ضبط و پالایش و پایش را می‌توانند سامانه‌هایی که برای این موضوع تشکیل و ایجاد می‌شود، انجام دهند و علاوه‌بر آن در آن مجموعه‌ای که با عنوان اداره کل و هیئت‌ها داریم، بخش‌های دیگر قوه قضائیه مانند سازمان بازرسی

سیاست

نحوه رسیدگی به اموال مسئولان از زبان اسماعیلی

رسیدگی به اموال ریاست قوه قضائیه چگونه است؟

کل کشور، دادستانی در سراسر کشور و مراجع مختلف هم کمک کار این موضوع خواهند بود؛ بنابراین مشکلی را در این راستا نمی‌بینیم؛ گرچه دایره شمول دایره واقعا زیاد و گسترده است و گسترده‌بودن دایره شمول افراد مشمول این قانون، زمینه‌ساز اعتماد بیشتر مردم به یکایک کسانی است که در نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران، عهده‌دار منصب و مسئولیت هستند. سخنگوی قوه قضائیه درباره فرایند تطبیق اطلاعاتی که مسئولان اعلام می‌کنند، گفت: درباره مقامات موضوع ماده یک این قانون یا اصل ۱۴۲ قانون اساسی، هیئت منصوب از ناحیه ریاست قوه قضائیه که یک هیئت تشکیل‌شده از قضاات عالی‌رتبه کشور است، بررسی‌های لازم را انجام می‌دهد و پیش‌بینی شده که این هیئت می‌تواند از بخش‌های مختلف ازجمله بانک‌ها، سازمان ثبت اسناد و املاک کشور، شهرداری‌ها و بخش‌های مختلف، استعلاماتی را در مقام بررسی انجام دهد و همه دستگاه‌های اجرائی کشور مکلف هستند به استعلامات این هیئت پاسخ دهند و اطلاعات لازم را در اختیار ایس هیئت قرار دهند. او اضافه کرد: درباره دیگر مقامات آنچه در قانون پیش‌بینی شده، خوداظهاری از ناحیه این مقامات در مرحله آغاز مسئولیت و پایان دوره مسئولیت است و علاوه‌برآن اگر به هر طریقی از ناحیه مراجع قضائی بازرسی یا اطلاعاتی که افراد مطلع به این اداره کل منعکس می‌کنند، معلوم شود که این دارایی برخلاف واقع افزایش یافته و عمل مجرمانه‌ای رخ داده یا فرد در اعلام دارایی‌های خود صداقت لازم را به خرج نداده و گزارش خلاف واقع داده است، برخی از این موضوعات در قوانین جزایی ما وصف مجرمانه دارد که در عناوین مجرمانه عمومی پیش‌بینی شده و تحت تعقیب قرار می‌گیرند و برخی عناوین دیگر هم که وصف مجرمانه ندارد،

در اینجا پیش‌بینی شده که با بررسی و اعلام نتیجه، از انژگذاری لازم در این قانون برخوردار خواهیم بود. سخنگوی قوه قضائیه ادامه داد: اعلام در ابتدا و پایان دوره است و اگر تغییریاتی داشتند، خودشان به سامانه اعلام کنند و نهایتاً در پایان دوره با مقایسه داراییی اول دوره و پایان دوره و سازوکارهای پیش‌بینی‌شده، می‌توانیم این اعتماد را به مردم و جامعه بدهیم که پایش و نظارت در حد پیش‌بینی‌شده در این قانون، اجرا خواهد شد و اعتمادی را به جامعه تزریق خواهد کرد. اسماعیلی در پاسخ به این سؤال که ملاک اینکه بگوییم اموال یک مسئول افزایش نامتعارفی داشته است، چیست؟ تصریح کرد: کسی که اعلام می‌کند در آغاز دوره این منزل را داشتم و در پایان دوره هم همین منزل را دارم و این ملک در شرایط اقتصادی ارتفاع قیمت پیدا کرده، ملاک نخواهد بود؛ ولی اگر کسی در آغاز دوره چهارساله یک خانه داشته باشد و در پایان دوره منازل متعدد داشته باشد، با یک مقایسه راحت می‌توان متناسب با عرف جامعه، افزایش غیرمتعارف را نتیجه گرفت. در ادامه سخنگوی قوه قضائیه در پاسخ به اینکه آیا در آیین‌نامه این قانون ضمانت اجرائی دیده شده است، بیان کرد: ما در این قانون ضمانت اجرائی متعدد داریم.

درباره مقامات موضوع اصل ۱۴۲ علاوه بر این قانون، برنامه پنج‌ساله ششم جمهوری اسلامی ایران وجود دارد که در ماده ۱۱، ضمانت‌نامه اجرائی خوبی پیش‌بینی کرده است. اسماعیلی ادامه داد: اگر این افراد صورت اموال و دارایی خود را اعلام نکنند یا بخشی از آن را کتمان کنند یا تخلف دیگری انجام دهند، موجب محرومیت از حقوق اجتماعی و مجازات درجه شش خواهند بود که این یک ضمانت اجرا است.

محسن امین‌زاد، معاون وزیر خارجه دولت اصلاحات: آبه در سفر به تهران، مهم‌تر از یک پیام‌رسان است

است و انتظار دارد در این شرایط از ایران امتیازات بیشتری بگیرد. طبعاً این وضع دشسوری مذاکره میان دو کشور را خیلی بیشتر کرده است. این در حالی است که مذاکره و دیپلماسی از ابزار قدرت کشورهاست و هر قدر کشوری قدرتمندتر باشد، دیپلماسی آن کشور هم باید مؤثرتر، قدرتمندتر و فعال‌تر عمل کند. کشور قدرتمند و منزوی در جهان بی‌معناست. مهم‌ترین مذاکرات سیاسی تاریخ، مربوط به مذاکرات میان دشمن‌ترین کشورها بوده است. حتی در بحرانی‌ترین شرایط هم هیچ کشور قدرتمندی ابزار دیپلماسی خود را کنار نمی‌گذارد. اما متأسفانه به علت درک نادرستی که از مذاکره با جهان و مذاکره با رقیب و مخالف و دشمن در ادبیات سیاسی ایران وجود دارد، مخالفت با سیاست‌ها و اقدامات دولت آمریکا را با توقف دیپلماسی یکی تلقی می‌کنند؛ یعنی خواهان توقف دیپلماسی می‌شوند. در حالی که برعکس، هر قدر مشکلات کشور در سطح بین‌المللی و با آمریکا بیشتر باشد، ضرورت فعالیت دیپلماتیک و مذاکره بیشتر می‌شود. در شرایط کنونی اگر مذاکره با ترامپ درست نیست، مذاکره با همه منتقدان ترامپ بسیار ضروری است. مذاکره با همه نمایندگان کنگره آمریکا که مثل بولتون و پمپئو نمی‌اندیشند، ضروری است. مذاکره و تبادل نظر و ارتباط فعال با همه کشورهای دوست آمریکا که با ایران رابطه خوب داشته‌اند، ضروری است. مذاکره مداوم و تعامل فعال با همه کشورهای مؤثر جهان بیش از هر زمان ضروری است. تلاش برای شفاف‌کردن و تقویت شفاف نظری و عملی میان ترامپ و تدروت‌رهایی همچون بولتون ضروری است. اگر اروپایی‌ها در مقابل فشارهای آمریکا دچار تزلزل نشده‌اند، مذاکره مداوم با آنان و تلاش برای یافتن راه‌حل‌های مشترک جای جلوگیری از تزلزل آنان ضروری است. کمک‌گیری از ایرانیان مقیم آمریکا و اروپا و به طور کلی ایرانیان مقیم خارج از کشور برای راه‌اندازی کمپین مخالف و اعتراض به تحریم‌های ایران و فشار به دولت آمریکا در افکار عمومی ضروری است. اگر ایران دچار حداکثر فشارهای بین‌المللی است، نیازمند حداکثر تحرکات دیپلماتیک در همه کشورهای جهان و از جمله کشورهای نزدیک به آمریکا و البته در خود آمریکا‌است.

● هیچ شخصیت دلسوز و متعهدی سراغ ندارم به دولت ایران توصیه کند برای مذاکره ۱۲ خواسته آمریکا را بپذیرد. اصلاً این شیوه برخورد وزیر خارجه آمریکا با موضوع مذاکره وجانبه واقعا مبتذل است. اما اگر وزیر خارجه آمریکا بحث مذاکره و دیپلماسی را به ابتذال می‌کشاند، چیزی از اهمیت نفس‌ناهم و دیپلماسی حتی با رقیب و دشمن برای دستیابی به حداکثر منافع ملی و رفع تهدیدات امنیت ملی نمی‌کاهد. دیپلماسی مقتدر، جزء جدایی‌ناپذیر اقتدار ملی است و ابزار دیپلماسی نیز مذاکره است. ضمن اینکه آقای پمپئو دست از این اظهارات غیرحرفه‌ای برداشته است و درباره مذاکرات بی‌قیدوشرط صحبت می‌کند.

حتی مذاکرات بی‌قیدوشرط ابزاری آمریکا نیز در مقطع کنونی معنای درستی ندارد زیرا آمریکا حداکثر ابزار فشار خود را علیه اقتصاد ایران فعال کرده و ایران واقعا تحت فشار اقتصادی قرار گرفته است. در این شرایط وقتی آمریکا درباره مذاکره بی‌قیدوشرط صحبت می‌کند اگر به معنای توقف‌نکردن فشارهای اعمال‌شده روی اقتصاد ایران باشد، از نظر ایران مفهومی نخواهد داشت. با این توضیحات، در این مقطع و با این ویژگی‌ها مذاکره با آمریکا مناسب نیست، اختلاف زیادی بر سرش وجود نخواهد داشت. اما مذاکره حتی با مخالف و رقیب و دشمن در سطح بین‌المللی، ابزار قدرتمند اقتدار ملی هر کشور است. حتی ممکن است در شرایط فشار نیز مذاکره با عزت و خردمندانه و مقتدرانه کشور را از فشار خارج کند.

منافع برخی در بحرانی‌شدن اوضاع

● اگر قرار باشد نظام برای مذاکره تحت فشار قرار گیرد، بالطبع در شرایط افزایش تورم و افزایش قیمت‌ها و سقوط اقتصادی، این فشار خیلی بیشتر خواهد بود. اگر نشانه‌های بهبود در اوضاع اقتصادی باشد، طبعاً هم نظام و هم مردم آمادگی بیشتری برای تحمل فشارهای خارجی خواهند داشت. تأثیرپذیری بازار از مناسبات خارجی ایران نیز خیلی طبیعی است. هر تعامل بین‌المللی‌ای نشانه افزایش ظرفیت ایران برای مدیریت بحران‌های پیش‌روی کشور است و نتیجه طبیعی آن، آرام‌شدن بازار و کنترل التهابات بازار خواهد بود؛ اما نگرانی من از وجه دیگری از مخالفت‌ها با فعالیت‌های موفق دیپلماتیک است.

ادامه در صفحه ۱۵

روزنه

اجرای قانون رسیدگی به اموال مسئولان بدون مصلحت‌اندیشی

● **شرق:** ابلاغ آیین‌نامه رسیدگی به اموال مسئولان از سوی رئیس قوه قضائیه با استقبال روبه‌رو شده است؛ تا جایی که برخی می‌گویند قانون «از کجا آورده‌ای» که مربوط به دوره مصدق است قرار است اجرائی شود. بااین‌حال باید تا زمان اجرائی‌شدن آن منتظر ماند و بعد قضاوت کرد تا جایی که قاسم میرزایی‌نیکو، نماینده مجلس گفته است: این قانون به شکل مناسبی تدوین شده و آیین‌نامه اجرائی آن نیز در متن کامل و جامع بود و باید در عمل نیز با نظارت درست به شکل کامل اجرا شود. نماینده مردم دماوند در مجلس به این ملت گفته است که ابلاغ آیین‌نامه اجرائی قانون رسیدگی به دارایی‌ها مقامات و مسئولان اقدام مبارکی است که امیدوارم با مصلحت‌اندیشی اجرا نشده و همه را شامل شود.

او افزود: این قانون همه مقامات و مسئولان را دربر می‌گیرد و امیدواریم بدون ملاحظه و تنها با در نظرگرفتن مر قانون، همه اموال مسئولان و وابستگانشان مورد بررسی قرار گیرد و با هر تخلفی به شکل قانونی برخورد شود. او تأکید کرد: نظارت بر حسن اجرا و عملکرد مجریان مهم‌ترین بخشی است که شاید در آیین‌نامه کمتر به آن توجه شده باشد و باید حتماً به صورت مستمر گزارشاتی در این حوزه تهیه و به اطلاع ریاست محترم قوه قضائیه برسد.

حسین مظفر، عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام، هم در همین راستا، در گفت‌وگویی با میزان اظهار کرد: آیین‌نامه قانون رسیدگی به دارایی‌های مسئولان، هم برای مبارکردن افراد از اتهامات و هم برای جلوگیری از سوءاستفاده‌های احتمالی می‌تواند منشأ خیر باشد.

او افزود: یکی از اصول قانون اساسی این است که مسئولان باید در رده‌های مشخصی، دارایی‌های خودشان را ارائه دهند تا میزان افزایش نامناسب دارایی‌هایشان مشخص شود. عضو مجمع تشخیص مصلحت نظام ادامه داد: یکی از علت‌های اینکه این قانون تاکنون اجرا نمی‌شد این بود که مشخص نشده بود بسیاری از مسئولان مشمول آن خواهند شد و سرانجام مسئولان وسیع‌تر می‌شود. مظفر خاطر‌نشان کرد: آیین‌نامه قانون رسیدگی به دارایی‌های مسئولان یک قانون بازاردارنده مناسب است، به این معنی که از سوءاستفاده‌ای احتمالی جلوگیری می‌کند و البته شرط این بازاردارنده‌بودن این است که مکانیسم دقیقی برای پیگیری و نظارت بر اجرای قانون وجود داشته باشد.

احمد توکلی هم پیش‌تر گفته بود: «شفاف‌سازی دارایی‌های مسئولان امری ضروری است، برخی، دارای آلودگی‌هایی هستند، اگر شفاف شود، آلودگی‌شان معلوم می‌شود، مجلس نهم خیلی برای این کار تلاش کرد و آقای دهقان، نماینده طریقه و شانندیز، خیلی برای آن زحمت متحمل شد، اما متأسفانه همکاری‌های لازم با وی نشد، به انتهای مجلس رسیدیم و نتیجه نگرفتیم، اما درحال‌حاضر نیز همین کار را تعقیب می‌کنند. طرح اعداد اموال ناشروع مسئولان مطالبه جدی مردم و افراد پاکدست جامعه است که تصویب و تأیید آن در مجلس می‌تواند امیدی برای بهبود اوضاع ایجاد کرده و گامی مثبت در جهت مقابله با فساد در جامعه، به‌خصوص در سطح کلان باشد.»

طرح رسیدگی به اموال و دارایی مسئولان در سال ۸۶ تدوین شده بود و هشت سال به دلایل مختلف بین مجلس، شورای نگهبان و مجمع تشخیص مصلحت نظام دست‌به‌دست می‌شد تا اینکه در سال ۹۳ مجدداً در دستور کار مجمع قرار گرفت؛ اما برخی از اعضای مجمع اعتقاد بودند فهرست دارایی‌های افراد مجرم است. در این قانون و آیین‌نامه ذیل آن تعریف شده، قابل انتشار نیست.

این قانون با همه فرازوفروهایش پس از تکمیل و گسترش دایره شمول بالاخره در سال ۹۴ به تصویب مجمع تشخیص مصلحت نظام رسید و قوه قضائیه مسئول اجرا و ضامن اجرائی آن شد؛ اما مسئولان وقت قوه قضائیه برخی ابهامات موجود در این قانون را مانع اجرای آن می‌دانستند. قوه قضائیه به علت آنچه ابهامات موجود در قانون عنوان کرد، قانون را اجرا نکرد. مسئولان قضائی وقت معتقد بودند اجرای این قانون در عمل ممکن نیست. حجت‌الاسلام منتظری، دادستان کل کشور، در اسفند ۹۶ و در واکنش به انتقادها از معطل‌ماندن اجرای این قانون گفته بود: «در جلسه مسئولان عالی قوه قضائیه چند جلسه متوالی بحث‌های فراوان شد و آیین‌نامه‌ای را برای اجرای این قانون در آن جمع بررسی می‌کردیم و دیدیم در اجرا با مشکلات جدی مواجه شده‌ایم که نهایتاً با سه مشکل اساسی برخورد کردیم و آیت‌الله آملی به این نتیجه رسید که اجرای این قانون با این قوانین مشکلاتی را ایجاد می‌کند.